



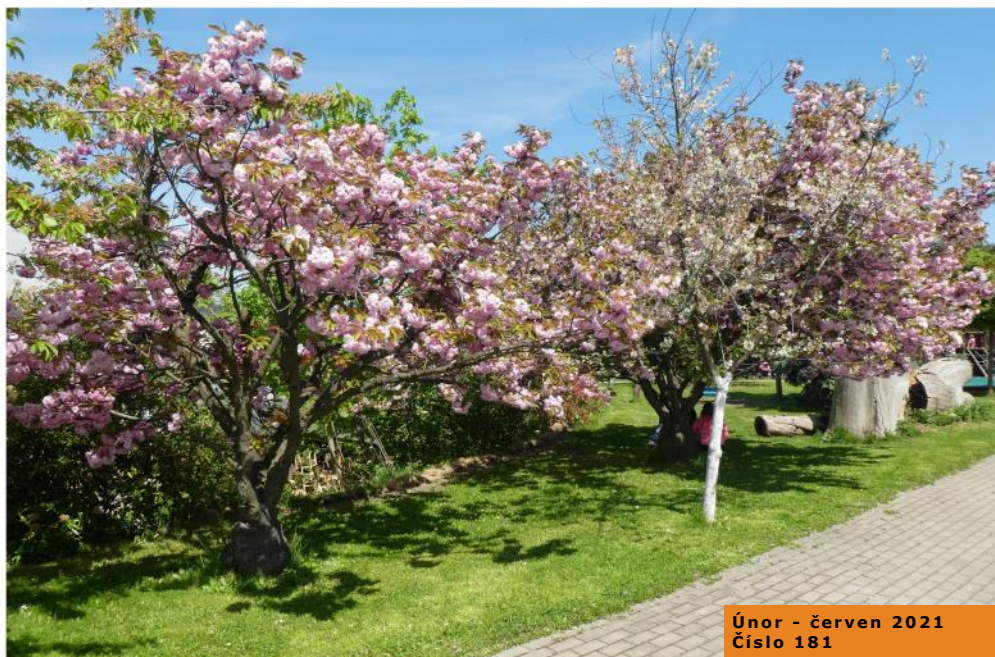
kiwi



Distanční výuka

Devátáci se loučí

Fotografování tříd



Slovo šéfa

Mgr. Bc. Daniel Kaiser



Milí čtenářky, milí čtenáři, nebudu hořekovat nad končícím rokem. Dělal jsem všichni maximum, abychom poslání školy dodrželi. Někdy to zaskřípalo, ale určitě vše doženeme a zvládneme bez větších následků. Nenadávejme, žijme přítomností a budoucností!

Na zahradě probíhají dílčí změny. Starý skleník dosloužil a uspěli jsme s žádostí o dotaci v rámci Operačního programu Praha – pól růstu s akcí „Skleník – odborná učebna pro polytechnickou výuku ZŠ Jižní IV“. Kromě evropských financí jsme museli zapojit naše fondy, výno-

sy z doplňkové činnosti a sponzory. Těm všem moc děkujeme. Skleník byl zbourán, v zadní části rozšířen. Díky tomu zde vznikne výukový prostor. Za skleníkem v zemi je umístěna nádrž na dešťovou vodu z tělocvičny. Čerpadlo bude zajišťovat zavlhu ve skleníku z této nádrže. Pokud by voda došla, použije se voda z vodovodu. Za vyšších teplot čidla spustí otevření ventilace, aby nedocházelo k přehřívání. Myslím, že už se nejen rostliny do skleníku těší!

Z výkopu skleníku zůstala zemina, kterou jsme umístili v prostoru u parkoviště. Dva uschlé ovocné stromy jsme museli tak jako tak pokácet. Na jejich místě vznikla vyvýšenina, která poslouží ke zbudování venkovní učebny. K tomu dojde buď na podzim nebo za rok. Zatím však za školičkou vzniká pergola, kde budeme mít nový prostor pro výuku zhruba poloviny třídy. Před školičkou u zeměkoule stojí námořnická cívka, z pařezu hrušně vznikají sluneční hodiny.

Zahrada má i nové přírůstky dřevin výsadbou za pokácené. Jedná se například o muchovník, modřín, cedr himalájský a blahocet čilský. Popisky nejen těchto dřevin postupně vzniknou v rámci pracovní výchovy sedmého ročníku. Máme novou dřevěnou cestičku k amfiteátru, pokračujeme v pracích na ekosteze školní zahrady. Všechno se v pár lidech nedá udělat, a tak jsme rádi, že se do školy vracejí žáci a pomáhají s úpravou naší školní zahrady!

Rozloučíme se s deváťáky a několika žáky nižších ročníků. Přejeme hodně zdaru na středních školách, dostatek zábavy a radosti, a hlavně pevné zdraví.

Všichni si užijte letních prázdnin, odpočiňte si od monitorů a mobilů. Konejme všechno pro to, aby 94. školní rok 2021/22 byl jiný. Aby byl jako ten 92. školní rok, kdy jsme o nějakém viru způsobujícím onemocnění a smrt nevěděli. Buďte opatrní!

Mgr. Bc. Daniel Kaiser



Foto: Daniel Kaiser

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Rozhovor s Hanou Pospíchalovou	4
Rodinná hra Záhada hlavolamu	5
Hagridova zvířata	6-7
Zajíci a jejich výtvary ze sněhu	8
Sněžný pozdrav ze 3.C	9
Cestování prstem po mapě	10
Zábavné věci během distanční výuky	10-11
Deváťáci se loučí	12-19
Testování	20
Letošní fotografování tříd	21-23
Družina na školní zahradě	24
Agility se psem	25
Čeština 2.0	26
Experimentální text	26-27
Sonda na Marsu	28

Redakce

**Petr Podlešák, 4. Z;
Linda Felgrová, Angelika Divišová, 7. L;
Jan Myslíl, 8. H;
Josefina Černovská, Klára Slámová, Marek Chudoba, 9. G**

Foto a úprava fotografií Blanka Štěrbová, pokud není uvedeno jinak.

Rozhovor s Hanou Pospíchalovou

Připravil Petr Podlešák, 4. Z

Dobrý den paní učitelko, jak dlouho jste na naší škole a jak se vám tu líbí?

Dobrý den, ve vaší škole pracuji prvním rokem. Ve škole se mi opravdu líbí, je tu krásná a veliká zahrada, která se využívá i během výuky – což mi přijde velmi sympatické. Prostředí školy působí klidným a harmonickým dojmem. Bohužel většina výuky v letošním školním roce probíhala distanční formou, tak jsem si školy zatím moc neužila.



Foto: H. Pospíchalová

Jaké předměty učíte?

Ve škole učím anglický jazyk a německý jazyk. Angličtinu vyučuji ve třídách 1. F, 4. Z, 5. S, 5. U, 5. T, 6. P a 6. R. Ve třídě 6. P vyučuji také němčinu. Jednu hodinu týdně učím i v přípravném ročníku.

Bavila Vás distanční výuka? Jste ráda, že už končí?

Distanční výuka měla svá specifika. Co nám všem dala, bylo zřejmě prohloubení znalostí ve využívání některých výukových programů a zjištění možností, které poskytují. Jsem ráda, že už budeme chodit do školy a výuka bude probíhat prezenčně. Těším se, že se při výuce uvidíme s žáky „naživo“, ne jen přes kameru. Navíc hezké jarní počasí nám umožní vyučování na školní zahradě, což je zcela jistě lepší a příjemnější než být sám doma u počítače...

Co ráda děláte ve volném čase?

Volný čas ráda trávím aktivně se svými dětmi. Chodíme do přírody a jezdíme na cyklo výlety. Také s oblibou tvoříme – a to téměř cokoli; od výroby patrového domečku pro panenky včetně nábytku (vše vyrobeno z kartonu), až po výrobu krmítka... Děti v poslední době nadchly ruční práce, tak jim předávám to, co jsem se jako malá naučila; háčkování, šití a vyšívání. □ Také mě baví fotografování a ráda relaxuji prací na zahrádce nebo se podívám na dokumentární film či si přečtu knihu.

Máte nějaké zvíře?

Máme andulku, jsou jí dva roky a jmenuje se Adámek.

Kam byste chtěla jet na prázdniny?

Nemám vysněnou žádnou konkrétní destinaci. Baví mě cestovat do míst, která nejsou okupována turisty. Když cestuji do nějaké země, chci ji co nejvíce poznat; její kulturu, přírodu, historii... Již jsem byla v Japonsku, Senegalu i Gambii, což je nejmenší stát Afriky. Všechny tyto země jsou úžasné a ráda bych se tam znovu podívala. Procestovala jsem také několik evropských zemí. Tři roky jsem žila ve Velké Británii. V budoucnu bych ráda navštívila Kanadu, Mexiko a Severní Ameriku. V dnešní době je to s cestováním do zahraničí složitější, proto letošní prázdniny strávím v Čechách, kde je také moc krásně.

Jaké umíte jazyky?

Cizí jazyky mě bavily odjakživa. Učila jsem se jich opravdu mnoho – někdy i jako samouk. Z jazyků, které jsem se učila, namátkou vyberu např. angličtinu, němčinu, francouzštinu, japonštinu, ruštinu, ale také mandinku – což je jazyk, kterým se hovoří v Gambii, kde jsem nějaký čas strávila. Plynule hovořím (kromě svého mateřského jazyka) anglicky, německy a rozumím rusky.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Jako malá jsem si přála být archeoložkou, cestovatelkou nebo učitelkou. Poslední se mi splnilo, možná i proto, že učitelství máme v rodině.

Děkuju za rozhovor! :-)

Rodinná hra Záhada hlavolamu

Jarmila Bartáková

V rámci únorového projektu se mnozí páťáci vydali absolvovat trasu rodinné venkovní hry připravené skautskou nadací Jaroslava Foglara k 80. výročí vydání knihy Záhada hlavolamu. Hra byla připravena v tajemných zákoutích Starého Města pražského. Jednotlivá stanoviště, která nebylo vždy úplně snadné najít, připravili skauti pečlivě a hlavně nápaditě a zajímavě. Úkolů bylo celkem 25, ale stačilo jich splnit 13. Naprostá většina páťáků se ale nedala zahanbit a hru si prošli celou. (Pokud již mladšího sourozence nebolely nožky, protože absolvování celé trasy zabralo minimálně 2 hodiny.)

Podle ohlasů od účastníků hry se pobavili i starší účastníci, většinou rodinní příslušníci.

Než se hráči vydali přímo do terénu, museli se seznámit s podrobnostmi ke hře a vytisknout si herní zápisník. Řešení úkolů a svou fotografii při hře pak posílali svému vyučujícímu českého jazyka nebo třídnímu učiteli. Za úspěšné zvládnutí hry byli odměněni dobrým pocitem a pěknou známkou.

Hrát bylo možné do 14. března 2021, ale věříme, že skauti zase něco zajímavého připraví.

Více najdete na www.rychlesipy.org



Hagridova zvířata

Jarmila Bartáková & Lucie Fantová, 8. Ch

Zadání dobrovolného úkolu

Úkol je určen (nejen) pro fanoušky Harryho Pottera. Vymysli úplně novou bytost (nebo i více nových bytostí), které by udělaly radost Rubeusovi Hagridovi. Tvora popiš (jak vypadá, jak se chová, čím se živí, jaké potřebuje životní podmínky...), vymysli mu rodové a druhové jméno (název zvířecího druhu) a vymysli tomuto "mazlíčkovi" jméno, kterým by ho Hagrid mohl oslovovat. Budu moc ráda, když mi svou potvůrku i namaluješ.

Waldein zářivý

Zkráceně se mu říká Walde. Jeho název je odvozený od německého slova waldeinsamkeit, toto slovo vyjadřuje pocit, když jste někde sami a zároveň vnímáte hluboké propojení s přírodou – třeba když jste sami v lese, v doslovném překladu samota lesa.

Waldein je vlastně takový ochránář lesů, vždy si najde nějaký svůj oblíbený les a ten ochraňuje do konce svého života. Jsou velmi přátelští a loajální, ale když je něco naštvě, měli byste být na útěku, protože váš život můžou ukončit během mrknutí oka.

Tato stvoření mají zvláštní schopnost, a to svítit ve tmě, proto se v dřívějších dobách lovili pro jejich svítící, hebkou a velmi hustou srst. Waldeinové totiž nemají šupiny jako každý pohádkový drak, to je také činí velmi neobvyklými. Samozřejmě se také lovili pro tekutinu ve své krvi, která jim umožňuje rozzářit pomalu celý svět. Takhle tekutina se nazývá enkolukátum. V dnešních dobách je jejich lovení zakázáno, protože už jsou téměř vyhubeni a kdo by potom chránil lesy před zrádci přírody?

Ovšem, že tihle draci potřebují péči jako každý jiný živý tvor, proto bych ho svěřila Hagridovi, dokáže se o své „mazlíčky“ starat a najde v nich vše dobré.

Saudade Downův

Saudade, jeho název označuje touhu po něčem (někom), co (koho) máte rádi, ale už tu není a možná už se nikdy nevrátí, a to proto, že takhle stvoření se narodí a jejich matka je

hned opouští. Jim to ale vůbec nevadí, protože se dokáží rychle osamostatnit.

Saudadi jsou velmi chytrí, ale zrovna ne moc přátelští k ostatním lidem. Jakmile se o ně někdo začne starat, okamžitě tohoto člověka (nebo jiného tvora) považují za matku a citově k němu přilnout a nedokáží se od něj odtrhnout, a tohle všechno jen kvůli touze po vlastní matce. Potom tohoto člověka (nebo jiného tvora) ochraňují a jakmile se k němu přiblíží někdo nebo něco cizího, okamžitě reagují, a to ne moc pěkně. Když ale náhradní matka naznačí, že se nic neděje, dále v klidu sedí páníčkoví na rameni a bedlivě sleduje „nepřítele“.

Toto zvíře bych Hagridovi svěřila z toho důvodu, že nemá vlastní rodinu a saudade by mu ji nepochybně nahradil. Pravděpodobně by mu Hagrid říkal vousek, kvůli jeho dlouhé srsti na oblíčeji.

Okurulík lesní

Tento tvor je velmi zvláštní na pohled, je ztělesněním planety Jupiter. Je velmi zvláštní, protože celý život žije bez společnosti a bez citů. Lidé se ho bojí, protože je pomalu třikrát větší než sám Hagrid. Okurulíci jsou ale velmi přátelští, i když na to nevypadají.

Zvláštní na nich je, že jsou jak fénixové. Pravděpodobně na světě není pouze jeden fénix, ale rozhodně mají společné to, že se zrodí prakticky z ničeho. Naši okurulíci se totiž znovu zrodí z přírodnin jako jsou například listy větvičky apod.

Tito tvorové jsou naprosto nenároční a potravu a ostatní potřebné věci si obstarávají sami. Ale když si zvyknou na pravidelnou péči, už se bez ní neobejdou.

Myslím, že Hagrida by zaujal tento tvor, jelikož je jen jediný na světě a Hagrid by byl velmi rád, že s takovou perličkou může přijít do kontaktu.



waldein

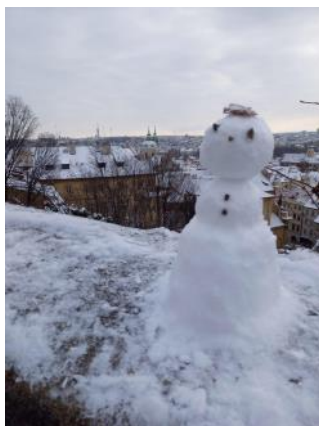
zařivý



Zajíci a jejich výtvoři ze sněhu



Sněžný pozdrav od 3. C

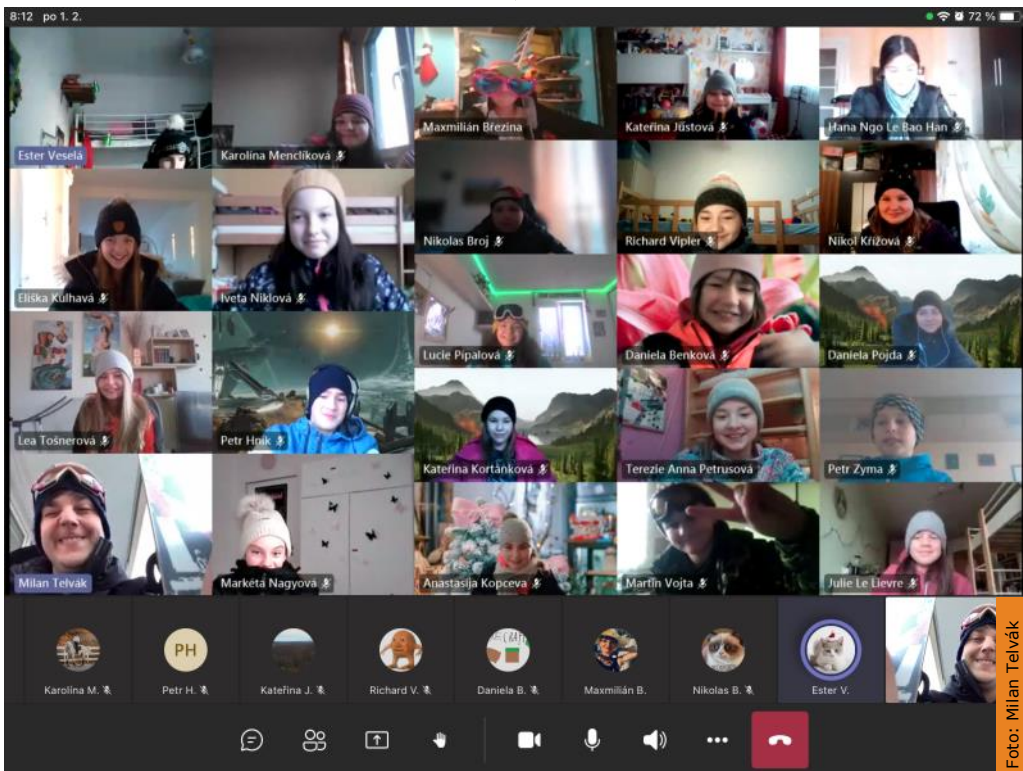


Cestování prstem po mapě

Milan Telvák

V zimních měsících, kdy významně řádlí koronavirus a platila omezení pohybu a pro mnoho lidí i karanténa, se třída Papoušků vydala do lyžařských středisek rovnou ze svých pokojů a pracoven. Že byla

karanténa a nikdo si nemůže vyrazit na místa, která by rád navštívil jen tak? To vůbec nevádí! Na cestování prstem po mapě jsou protiepidemická opatření krátká.



Zábavné věci během distanční výuky

Petr Podlešák, 4. Z

Naše třída začala v distanční výuce i mnoho hezkého.

Bojovky

Paní učitelka s paní asistentkou nám připravily online bojovku (únikovku) o divokém západu. Měli jsme webovou stránku, na které byl Obchod s domácími mazlíčky madam Rochesterové. Klikali

jsme tam na různá zvířátka, a to nás přesouvalo na jiné stránky, kde jsme měli plnit různé úkoly. Nakonec jsme se dostali do speciálního týmu na Microsoft Teams: Kancelář šerifa Hunta. Tam se nám zobrazila zpráva: Vaši odměnu získáte hned po návratu do školy. Doufám, že odměna v podobě sladkostí vám udělá radost. Bylo to super.

Pak jsme se mohli zúčastnit ještě jedné bojovky na Spořilově, kterou připravila paní učitelka z Žiraf. Začínalo se venku u pítka u naší školy – tam jsme našli plánek, podle kterého jsme se vydali dál. Pak se šlo okolo kostela k restauraci Bříza, pak dolů k zastávce autobusu na Hlavní a ještě dolů k pouliční lampě dole na Roztylském náměstí. Šli jsme tu bojovku

spolu s kamarády. Na každém ze stanovišť bylo potřeba najít nějaké speciální číslo podle plánu. Jedno číslo je například vyryté na památném kameni v Roztylských sadech. Zjistili jsme tak čísla, která jsme měli vynásobit čtyřikrát a měl nám vyjít nějaký letopočet jako řešení bojovky. Bojovka nám trvala 35 minut a ušli jsme 3 kilometry. Moc nás to bavilo.

Nový lapbook

Paní učitelka nám dala vědět, že za pár dní nám do týmu (na Microsoft Teams) přidá návod na nový lapbook (knížku do klína), všichni jsme byli nadšení, protože nás lapbook hodně bavil. Téma byl Karel IV., kterého jsme zrovna probírali. Měli jsme za úkol vytvořit a doplnit spoustu mini knížek, skládaček a obrázků. Paní učitelka nám k tomu připravila i korálky na ozdobu. Moc mě to bavilo!

Orientační běh

Paní učitelka Bigazová nám přidala do zadání (na Microsoft Teams) nepovinný úkol - orientační běh, který jsme měli dělat kolem Hamráku. Celkem jsme měli splnit 11 úkolů, například zjistit, kolik ostrůvků je na rybníku. Jedno zastavení a otázka byla i u hmyzího hotelu, který je na fotce. Šli jsme tam s kamarády a bylo to moc prima!

Měli jsme ještě jeden orientační běh ve Stromovce, kde jsme měli podle mapky najít vyznačená místa a tam dělat cvičení, například: 20 x jumping jacks (skákat panáka) a recitovat u toho báseň, dělat plank/prkno, vyskákat snožmo schody, dělat kliky o lavičku a tak. Zabralo to celkem dvě hodiny i s cviky a byly to výborné. Dost jsme si zaposilovali. Ke konci orientáku nás to dovedlo až na parkourové hřiště ve Stromovce.

Tam bylo spousta skvělých možností, jak skákat parkour.

Úkoly na výtvarku, pracovní výchovu a informatiku

Paní učitelka nám vymýšlela spoustu výzev, co doma vytvořit. Například podle výzev Národní galerie jsme vyráběli sochu z kusu mýdla, taky jsme pozorovali, jak se mění legopanaček za různými nádobami s vodou, vyráběli jsme gotický lomený oblouk a vitrážové okno a na informatice jsme s paní asistentkou vyráběli naši třídní Zaječí kuchařku - každý navrhl obálku pro kuchařku a přidal recept na své oblíbené jídlo.

Díky těmhle zážitkům byla distanční výuka docela zábavná a udělalo nám to radost. Jinak by nás to taky mohlo dost nudit být pořád jenom doma, ale na to jsme neměli čas.



Foto: Petr Podlešák

Devátáci se loučí

Daniel Kaiser

To nám to zase uteklo... Další generace opouští náš ústav. Čas ukáže, že i za krátký čas devíti let se „jižní stopa“ promítla i do života vás, našich absolventů. Snad se úsilí pedagogů připravit vás pro život podařilo, mnohdy i proti vaší vůli... Každoročně vidím obavy z budoucnosti ve vašich očích. Snad je strach zbytečný. Později totiž získáváme informace, že s naší výbavou a vaší snahou lze uspět i dál.

Tradičně se ozývají stesky na naši přísnost (důslednost), malichernost (dodržování pravidel), náročnost (naše zodpovědnost). Víím, že časem to oceníte a navrch i nadhled, humor a komunikaci.

Jsem rád, že chválíte prostředí. Snažíme se mít kulturu jako základ a součást života. Zmiňujete naše úsilí posunout vás a naučit vše pod-

statné. Vaše hodnocení je ovlivněno i tím, že dosud nemáte srovnání. Možná máte informace o tom, jak to funguje či nefunguje jinde. Časem třeba změníte názor. Setkáte se možná s usměvavými lidmi, s hodnými lidmi, co po vás nic nebudou vyžadovat. Narazíte na urputné a zamračené osoby, které vaše dotazy odpálkují. Seznámíte se s podivnými spolužáky, se kterými si nebudete mít o čem povídat. I na to jsme se vás snažili připravit nejen v hodinách dramatiky, češtiny i v dalších předmětech.

V hodinách vaření jste zjistili, jak těžké je vytvořit jídlo, co bude chutnat opravdu všem. Občas se ozvou kritici školní jídelny. Vděčné téma na rýpnutí. Mnozí kritici si při tom nevzpomenou na skvělé lazareň, kachnu, střapačky, řízek atp. Ale vzpomenou si na jídla, která doma nevaří, nej-

sou na ně zvyklí. Často se stává, že si strážníci zapomněli objednat raději jídlo č. 2, které by jedli, ale jednodušší je hartusit. Polévky žáci druhého stupně nehodnotí, protože ty přeci konzumuje jen školní družina a oni jsou přeci už velcí... A pak po usednutí, naklánění se na všechny strany, rozčesání vlasů a pohození hlavou jsou sousední stoly překvapené z toho, kde se tu vzal vlas...

Dovolte obecnou radu pro všechny odcházející:

Máš-li možnost výběru, vyber si správně podle svého svétomí a postoju. A neplatí to jen pro výběr školy, jídla, ale i pro výběr zastupitelů a poslanců, které budete vybírat už za 2-3 roky. Vybírejte s rozumem, ať se naše krásná zem zcvkává, i díky vám!

Hodně sil a zdraví do dalších náročných let!

Datli

Devět let je hodně dlouhá doba. Začínali jsme s paní učitelkou Černou a o rok později si nás převzal pan učitel Stránský. Společně s ním se s námi začali trápit i naši angličtináři - paní učitelka Rousová a pan učitel Hubač. Oba dva s námi vydrželi zdaleka nejdéle.

Naše třídní vztahy byly tehdy špatné a dost jsme se hádali, byli jsme rozdělení na skupinky.

V páté třídě přišel zlom, když si nás převzala paní učitelka Kaudersová. V šesté třídě se rozdělili Emu, a tak se k nám přidali noví spolužáci. V našem třídním kolektivu se o hodně zlepšily vztahy, i když jsme si všichni někdy nesedli.

Následovala sedmička a osmička. Z našeho pohledu byly tyto dva roky naprosto nejlepšími.

Patříme mezi ty šťastlivce, kteří ještě zažili školní bufet. Většina z nás tam utrácela naše první kapesné.

Poslední dva roky nás kromě známek a testů trápila i korona. Kvůli přechodu na online výuku jsme přišli o spoustu školních akcí, ale především nám scházela denní kontakt s kamarády. Počítače ho nenahradily. Rozdělili jsme se a uzamkli do sebe.

Teď jsme v deváté třídě a máme poslední dva měsíce do konce naší školní docházky a uvědomujeme si, jak to

všechno rychle uteklo. Jako celá třída chceme všem učitelům poděkovat za jejich pevné nervy a svatou trpělivost. Víme, že chvílemi to s námi nebylo lehké. Vám ostatním chceme popřát hodně štěstí, však když jsme to zvládli my, zvládnete to taky! :)

A teď jiný pohled:

Údajně nejvíc podceňovaná, ale ve skutečnosti nejvíc geniální třída Vám představuje několik tipů, jak přežít zde na Jižní. První zmíníme naši milovanou paní učitelku třídního Danielu Kaudersovou (alias Kaudy). Všichni ji moc milujeme, ale jakmile zakloní hlavu a zvolá: „Hola“, je z vás mrtvola. U pana učitele Zikeše (alias Ziki) noste testové seši-

ty, jinak vaše známky nedosáhnou velké kvality. Jestli paní učitelka Široká (alias Šíra) uvidí vaši žvejku, změní se v čarodějku. Další v pořadí je pan učitel Fialka (alias Honzík) - jestli máte taháky, pošle na vás vojáky. K Telvákovi Milanovi máme nejvíc víru, je actually celkem

v chillu. Pak tu máme paní Lenku (alias Bílkys), u které jestli nenapišete zápis řádek po řádku, dostanete kopanec do zadku. Pak tu máme ještě pana učitele Hubače, jestli neumíte gramatiku, propadnete v okamžiku a u paní učitelky Rousové jenom slovíčka nestačí. A jako hřeb

našeho článku, náš milovaný pan ředitel, jestli nevytrháte plevel pořádně, skončíte na pokladně. A naše jídelna je někdy smrtelná. Tresku si však dáme rádi, nic ji totiž nenahradí. Toť vše od vašich milovaných datlíků.



Foto: Blanka Štěřbová

Fretky

Nadešel čas, při kterém se po dlouhých 9. letech máme rozloučit. Vše to začalo v 1. třídě, když jsme byli pouzí spolužáci, ze kterých se později vyklubali dobří kamarádi. Za toto spojení především děkujeme našim prvostupňovým učitelům. Starali se o nás jako o vlastní. Směrodatné paní učitelce Zdeňce Effové, která nám dala základy do života. O Fretky se takto starala paní učitelka Lenka Kabelová. Dále Emu měli charismatického pana učitele Míšu Nedelku, se kterým strávili 2 pohodové roky.

V 6. třídě, když se naše třídy spojily, tak nás podporovala úžasná a energická paní učitelka Peťa Weinholdová. Nejlepší s ní byly zahradní slavnosti, na kterých s námi vždy nacvičila skvělá vystoupení, která vždy sklídila velký úspěch. Všechno šlo jako po másle, když v 8. třídě přišel Covid-19. V těžkých dobách distanční výuky

Našich devět let

Bylo ráno 3. září,
vzhlíželi jsme ke škole se vztyčenou tváří.

Když jsme poprvé vstoupili do školy,
drželi nás za ruku devěťací vysocí jako topoly.

Všechno to bylo velké a nové,
ztráceli jsme se ve staré budově.

První třída utekla jako voda,
druhá třída jakbysmet,
najednou jsme v devítce,
a stále objevujeme velký svět.

Ze školních prostorů máme spousty zážitků,
ku příkladu jídelna, chyběla nám Droběna.

Nebo taky na zahradě,
pracovali jsme ve skupině.

Na kompostu hodně srandy,
humus nám zapadal až pod kšandy.

musíme hlavně poděkovat Lence "Bílkis" Bílkové a Daniele "Kaudy" Kaudersové, které nás připravily na přijímací zkoušky a prováděly nás 9. třídou. Velice nás mrzí, že poslední školu v přírodě jsme nemohli zažít, a opravdu doufáme, že alespoň vy si ty poslední roky užijete. Všichni velmi oceňujeme naši krásnou školní zahradu, o kterou se stará náš skvělý pan ředitel. Dále také hezké školní prostory, vybavené učebny a hřiště. Také je zde školní jídelna, ve které nám ne vždy chutnalo. Polévky byly naše oblíbené. Za těch 9 let jsme v nich našli tolik vlasů, že bychom z nich mohli udělat přičesky :).

Děkujeme celému učitelskému sboru, že to tu s námi vydrželi i přes dobu covidovou a že pochopili, že jsme si ty zápisky z online hodin opravdu nepsali.

Za tu dobu, co jsme tady,
učitelé se dost prošťídali.

Po pěti letech přišel zvrát,
naše dvě třídy se měly spojovat.

Na začátku byly vztahy napjaté,
netrvalo dlouho a byli z nás přátelé.

Necelé poslední dva roky,
ve škole jsme neudělali velké kroky.

Byli jsme doma zavření,
Teamsy nám dělaly jediné spojení.

A je to tady,
konec skvělých let,
už nebudeme chodit do této školy
a jdeme dobýt svět.

Za všechno vám děkujeme,
bylo to tu super
a na závěrečnou práci košili si vyper!

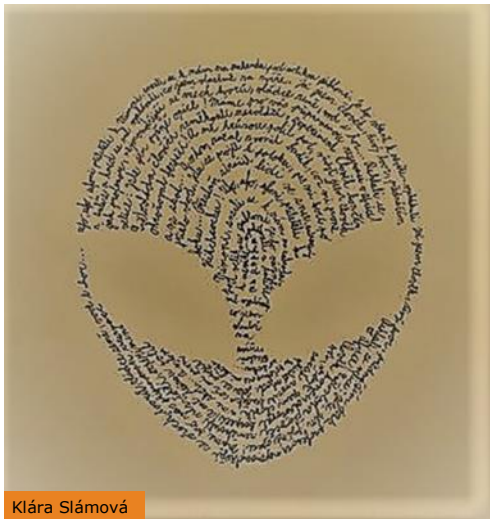


Gepardi

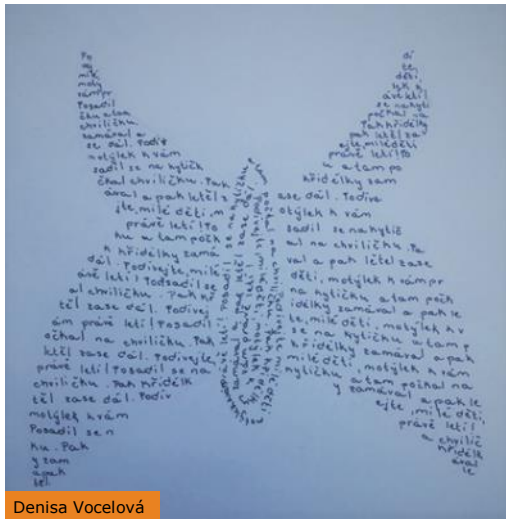
Pomalou se blíží konec tohoto podivného školního roku. Většinu času strávili devátáci doma u počítačů při distanční výuce. Plně se věnovali také češtině – mluvnici i literatuře. Prošli si různá literární období, přečetli různé literární ukázky. Seznámili se také s tvorbou mnohých básníků, našich i světových. Seznámili se s moderními básnickými směry přelomu 19. a 20. století. A také sami, po vzoru Apollinaira, dekadentů, surrealistů a poetistů, tvořili.

Zde je pár ukávek jejich tvorby (březen – duben 2021). Je to zároveň jejich rozloučení s tímto školním rokem a se školou, kterou zanedlouho opustí.

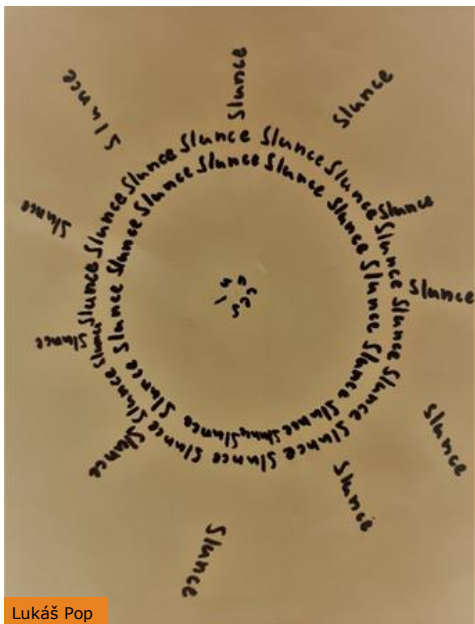
Kaligramy = básně – obrazy, Gepardi byli inspirováni dílem G. Apollinaira „Kaligramy“



Klára Slámová



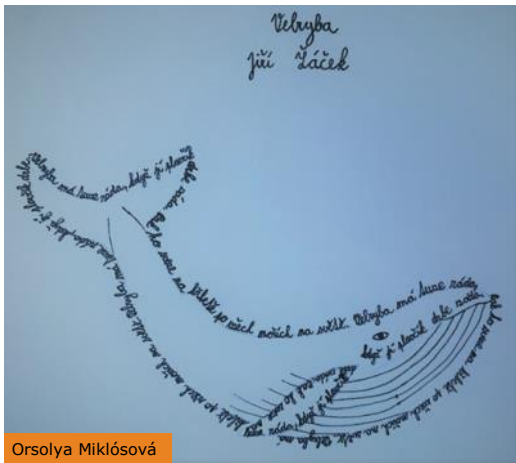
Denisa Vocolová



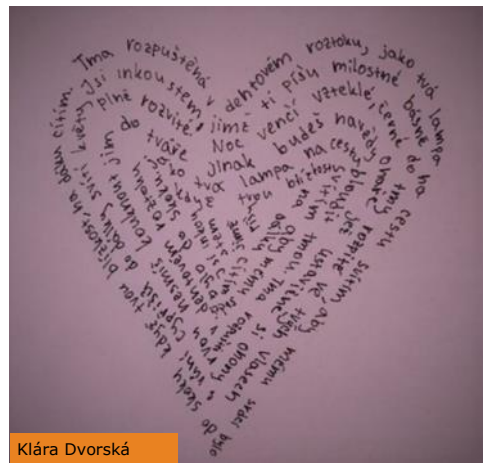
Lukáš Pop



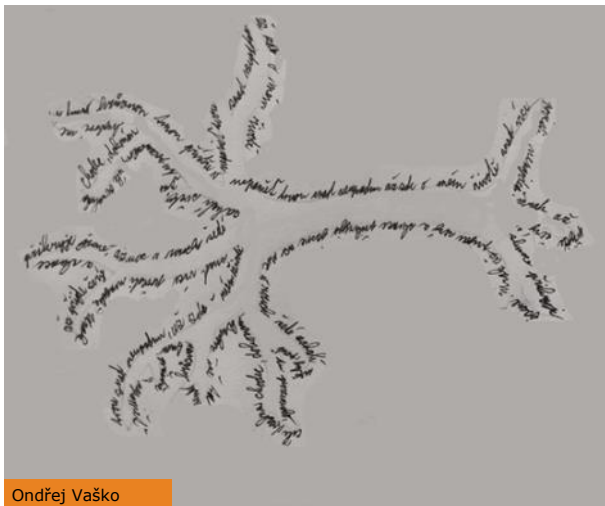
Ester Salingerová



Orsolya Miklósová



Klára Dvorská



Ondřej Vaško



Klára Holakovská

Nezvalova Abeceda

poetismus v podání Gopardů

E

Žebřík do nebe stoupající,
 Nad pekelnou propastí se houpající.
 Na severním pólu jsou Eskymáci ohromení,
 Tohle písmeno, totiž jinde na světě není.

(Salingerová Ester)

M

Jako na houpačce -
 nahoru, dolů.
 Jako nekonečný tah tužkou -
 nahoru, dolů. A pak se vrátit jinou trasou.
 I nesmyslné kliky háky umí vytvořit krásné
 písmeno."

(Jankovičová Nina)

O

Jezero, v němž se třpytí hladina vody,
na louce uprostřed nedotknuté přírody.

Svůj odraz vidím jak v zrcadle,
ach, to jezero překrásné!

(Miklósová Orsolya)

Také chmurná dekadence, jeden ze směrů literárního modernismu, se stala inspirací...

V zemi zahrabané mrtvoly,
Ibišky na jejich hrobech leží.

Lemované topoly,

Moc už na tom nezáleží,

Ať už byli kdokoli.

(Egerová Vilma)

V duchu literárního modernismu vznikly i básničky na jméno...

M jak moudrost má, jež je nekonečná,
A jak anekdoty, které vyprávím moc rád.

R je ráda, to říkává mi leč i vdaná.

E tedy epos, kterému rozumím už snad,
a na konec **K**, to kakao, co mi dělá mamá.

(Chudoba Marek)

V – vesmír a hvězdy svou silou plují,
A – mé andělské srdce a moji mysl naplňují,

L – levandule, ta květina vonná

I – moji iluzi o životě v mém srdci koná.

(Klečková Valérie)

Kola na autě se točí,
jak děti na kolotoči.

Jak lidské oko,

Kouká se na vše London Eye.

(Pop Lukáš)

M, hromadná doprava mě baví,

I, každý typ autobusů znám,

R, škola mě taky trochu baví,

O, i když ji nepatrně zanedbávám,

S, řeči počítačů rozumím,

L, zázračné věci s nimi umím,

A, moje město, kde jsem vyrůstal, mi schází,

V, má domovina, nejkrásnější místo na zemi.

(Sypťák Miroslav)

M, v něm jistá má neomylnost, o které já vím,
A, jak abnormální, kdo však ale není?

T je tělák, který já si prosím neprosím,

na **Y** snad slovo neznám, to je můj problém denní.

Á značí mě – Alfa samec, to na čele nosím,

Šálí mě snad zrak? Jsem na konci básně, jaké je to překvapení.

(Rajský Matyáš)

R je pro růži tu vonnou květinu,

U jako úplněk - ten krásný večerní čas,

T je pro tmavou barvu tu tmavší šedinu,

H jako hudba - rychlejší než sám čas.

(Hroudová Ruth)

E jako energie

S pro sílu, která ve mně bije,
T protože jsem tolerantní,
E pro to, jak jsem elegantní,
R jako roušky, které se teď nosit musí.
(Salingerová Ester)

V počítačích nejsem úplný **Lajk**,
nejradši se **Usmívám** a jsem „cajk“,
vyrazil bych na **Klondajk**,
i když nemám boty Nike.

Odebírám **Ábíčko**,
přečtu si tam všecičko.

Šel bych světa kraj...

Až bych našel ráj!

(Pop Lukáš)

M jako mystická vůně lesních plodů

A jako africký kontinent v mořích kdesi

G jako gepard lovící gazelu v poušti

D jako drahokamy v jeskyních pod zemí

A jak atlet na trati běží

L jako něžná laň na palouku postává

E jako Eskymáci na pólech polárku jedí

N jako svět, který se mění

A jako rozbité akvárium bez vody, bez lásky.

(Effová Magdalena)

Já rok dlouhý už sedím doma

a každé ráno škola mě volá.

Poděkování a postřehy na závěr...

od Bittmanna Alexe, Černovské Josefíny, Kantora Patrika, Klečkové Valérie, Kopřivy Daniela, Kranyše Michala, Kubíčka Filipa, Lutčenka Jiřího (Lutchenka Juriie), Soukupa Ondřeje

Chci poděkovat Googlu, Wikipedii a tomu, kdo vymyslel Ctrl+C a Ctrl+V, za konstantní výpomoc v uplynulých devíti letech.

Přestože tě kolektiv nepřijme, nezoufej, jsi dobrej!

Byl to maratón, ale doběhli jsme ... Svobodu?!

Škola mě dost naučila, proto děkuji všem, kteří nás učili, leccos naučili a měli s námi pevné nervy.

Na obědy nechod'. Kup si bagetu v Albertu.

Nikdy nepodceňujte učitele. Učit se na test je chytré, ale učit se těsně před testem je geniální.

O, zlobí mě wi - fi i pevné připojení,
panika sílí, co když se nedovolám?!

Snaživá šprtka se ze mě stává,
a vlastní máma mě nepoznává.

Zkoušky se blíží, termín nám posunuli,

E, osud je krutý,

všechno jsme neprobrali.

F, čas je můj nepřítel, čas se mi krátí.

co když nás ministr do školy -
nenavratí...

I těžká je samota, samota s tabletem,
je to můj přítel i spojení se světem.

Surfuji, chatuji, volám s kamarády.

Snad se zas potkáme všichni dohromady.

N, touha je veliká, co s tím však nadělám,
nezmůžu vůbec nic a čas mi utíká.

A je tu však naděje, ta nikdy nezemře,
třeba nakonec i Jižní otevře .

(Černovská Josefína)

O jako ovoce, jež ráda jím,

R jako rovnátka, které mám,

Š jako šaty, jež v létě ráda nosím,

I jako Ikea, kde to dobře znám.

(Miklósová Orsolya)

Vždy si vezměte svačinu navíc a nikdy nesázejte na to, že vás školní jídelna dostatečně nasytí.

Uč se, i když se ti nechce.

Ten čas ale letí, už vyrůstáme z dětí. I když to občas bolí ... už jdeme ale dál.

Tato škola ti něco dá, ale i vezme. Učený nikdy z nebe nespádl, proto se neboj hlásit a ptát, i když ostatní mají kecy. Kašli na ně, je to pro tebe.

Paní učitelky a páni učitelé, víme, že to s námi nebylo jednoduché, a tak děkujeme, že jste s námi měli strpení. Většinou.



Testování

Alexandra Petrželková, 8. H

K tomu, abychom mohli chodit do školy, se váže testování na covid-19. Testujeme se každé pondělí v třídnické hodině. Testování probíhá takto. Nejdříve dáme plastovou zkumavku do stojánku a přelijeme do ní roztok z malé lahvičky. Nyní přichází ta nejméně příjemná část... štourání v nose. Stačí si strčit speciální tyčinku do nosu hluboko asi 2 cm a otočit s ní pětkrát na každou stranu a poté tento stejný krok zopakovat i v druhé nosní dírce. Teď použitou tyčinku dáme do

zkumavky s roztokem a otočíme jí asi desetkrát na každou stranu. Tyčinku necháme v roztoku po dobu asi jedné minuty. Nyní tyčinku z roztoku vyndáme a pomocí stlačování zkumavky se z ní snažíme vytlačit co nejvíce roztoku. Zkumavku vyndáme ze stojánku a přikryjeme víčkem. Teď už jen stačí roztok nakapat na určité místo v testovací destičce a počkat, až se na destičce objeví, zda jsme negativní (jedna čárka), nebo pozitivní (dvě čárky). Nakonec po sobě uklidíme veškerý odpad.

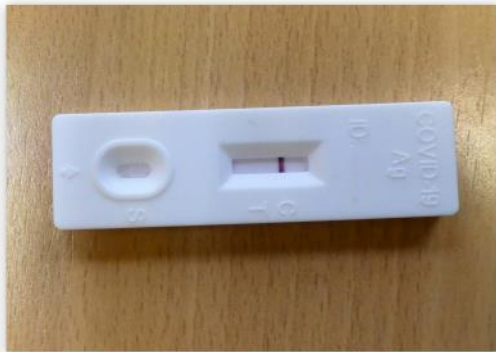


Foto: Blanka Štěřbová

Letošní fotografování tříd

Blanka Štěrbová

I letos proběhlo oficiální fotografování tříd. Vzhledem k rotační výuce se půlka školy fotila 7. května a druhá 14. května. Déšť ve druhém termínu přinutil pana fotografa Ing. Černouška pracovat v tělocvičně. S jeho souhlasem jsem pořídila snímky několika tříd a pedagogického sboru. Připravit se, upravit, seřadit, usmát, nemrknout... Letos přibyl ještě jeden úkon: sundat respirátor. Sejmout z obličeje a

„uklidit“ jsme ho mohli právě jen na ty dvě minuty cvakání fotoaparátu. Až budete za několik desítek let prohlížet tváře svých spolužáků ze školního roku 2020/2021, možná si ani nevzpomenete, že jste v tom roce strávili ve škole jen malou část výuky, většinou jste seděli doma u počítačů při online hodinách. A pokud už jste byli ve škole, nosili jste právě ty respirátory či roušky...



Foto: Blanka Štěrbová





Foto: Blanka Štěrbová

Družina na školní zahradě

Blanka Štěřbová

Po skončení distanční výuky využívá družina naši krásnou školní zahradu co nejlépe. Samozřejmě při dodržování

všech hygienických opatření. Škoda, že je pořád tak chladné a deštivé počasí.



Foto: Blanka Štěřbová

Agility se psem

Petr Podlešák, 4. Z

Rozhovor s Rozárkou Šorejsovou, 7. N

Viděl jsem tě, jak svého psa učíš agility. Jak tě napadlo ho trénovat zrovna agility a jak se jmenuje tvůj pes?

Můj pes se jmenuje Jimmy – v průkazku původu se jmenuje Jimmy od hradu Valdek. Je to rasa flat coated retrívr a je mu 10 měsíců. Jimmyho odmalička bavila práce se mnou a běhání. Moc ho ne bavilo aportování, takže mě napadlo agility.

V jakém věku se má nejlíp začít dělat se psem agility?

U každého psa je to individuální, ale doporučuje se okolo 4 měsíců. Ale s agility může začít i starší pes, důležité je, aby neměl pejsek nějaké zdravotní problémy. Já jsem začala Jimmyho s agility seznamovat ve 4 měsících.

Co všechno se pes dokáže při agility naučit a jak dlouho to trvá?

Nejprve se seznamuje s agility prvky a až třeba po druhé návštěvě se začíná s nácvikem. Většinou se začíná s něčím jednoduchým, třeba tunelem, pak se přechází na skoky a kruh, pak na slalom a kladinu, pak na „áčko“ a nakonec na houpačku. Ze začátku se pejsek učí pochopit, co po něm chci, a pak se teprve učí překonávání překážek. Pro Jimmyho je nejtěžší slalom a náběh do slalomu.

U každého pejska je doba naučení jiná, některý se to všechno naučí za měsíc a jinému

to trvá rok. Záleží na tom, jak často se trénuje nebo jestli to pejska baví. My s Jimmym jsme se ze začátku tomu věnovali tak 3x za týden doma a dvakrát nebo třikrát jsme šli na agility hřiště. Až v 9 měsících jsme se agility začali věnovat opravdu skoro každý den.

Jaké pamlsky má Jimmy nejradši?

Jimmy má rád všechny pamlsky, ale mezi jeho nejoblíbenější patří Orijen, Kiwi Walker a salámky meat&teat.

Kde jsou cvičáky a hřiště na agility?

Agility hřiště je teď už skoro na každé Praze. Mezi mé nejoblíbenější patří hřiště na Praze 11 a na Zahradním Městě.

Budeš chodit na nějaké soutěže nebo výstavy?

Agility se chci věnovat jen rekreačně. Na výstavy bych ráda chodila, jelikož chci Jimmyho uchovnit, tak musí mít výstavy a základní OVR zkoušky (ověření vrozených vlastností retrívrů), aby mohl mít papírová štěňata.

Co třeba dogfrisbee nebo dogdancing, chystáš se i na to?

Já bych si chtěla vyzkoušet spousty sportů, ale nejvíce bych se chtěla věnovat dogdancingu, kde bych chtěla splnit všechny zkoušky, canicrossu a canisterapii. S Jimmym jsem ale nejvíce chtěla dělat dogfrisbee a dogpuller, ale vzhledem k tomu, že ho ne baví aportování, tak ho do toho nechci nutit, třeba se to časem změní.



Foto: R. Šorejsová

Čeština 2.0

Sofie Hrubešová, 8. H

Slyšeli jste již o webu cestina2.0 ? Ne! ? V tom případě přicházíte o hodně. Cestina2.0 je totiž internetový slovník vytvořený v roce 2008. Kdokoliv tam může přispět svým vlastním slovem. Na webu je spousta slov typu „prasojezdec“ (pirát silnic) nebo „ažista“ (člověk, který neustále čeká na správnou chvíli: až bude prvního, až bude pondělí...).

Poslední rok se na webu objevují slova spoje-

ná s koronavirem. Některé výrazy jsou opravdu vtipné, ostatně přesvědčte se sami: „špejlovat“ (provádět covid test), „nudlobraní“ (výtěř z nosohltanu), „mámorouška“ (domácky šitá rouška), „virotěka“ (místo kde se během koronaviru schází více lidí) a našlo by se toho mnohem víc. Pokud máte i vy nějaké vaše vymyšlené slovo, neváhejte a připište ho k ostatním originálním nápadům.

ČEŠTINA 2.0 Slovník, který tvoříte vy

Experimentální text

Blanka Štěrbová

Vrámci předmětu tvůrčí psaní zkusili osmáci vytvořit experimentální text. Příběh měl být složený výhradně ze slov začínajících stejným písmenem. Jakýmkoli, ale pro všechna slova stejným. Jak se to

podánilo Tereze Štanclové, posudte sami.

Text obrázkem doplnila Olexandra Pojda z 8. H. Ilustraci vytvořila na grafickém tabletu.

Panna, pastýř - Tereza Štanclová, 8. H

Plachý plamínek plápolal při pšince pod prastarým platanem. Pramen poblíže plamínku plynul, přičemž pyl poklidně plul po perleťové příkrývce. Pastýř, posedávaje při plameni, pátral po vhodné pozici. Poposedával, přeci později po pozici přestal pátrat. Pouze poslouchal pískot ptáčků. Potemnělá příkrývka pomalu pastýře plazivě přikryla.

Pastýř, probuzen příjemnou písni, prudce překročil pohaslý plamen. Poté přeskočil pomalu potůček, pak přeběhl přes půdu plnou přesliček. Poblíže půdy plné přesliček palouček, překypující prvosenkami, pohlížel po pastýři. Potichu pastýř postával při paloučku. Panna prostě přoblečená posedávala při planých prvosenkách. Pomněnkové panenky plaše pohlédly přes palouček. Překvapený pohled podarovala panna pastýři. Pastýř pohledy propojil, přičemž pomalu přešel poblíž panně. Pán pannu pobídl pomocí plynulého pohybu. Panenka

propojila pozvednuté paže. Plamínek přeskočil přes paže. Páru pouhý pohled postáčil.

„Panenko, půjdeme pospolu putovat příběhem příkrým,“ pravil pastýř potichu. Panenka pěvně pověděla:

„Půjdu, pastýři. Půjdeme pospolu příběhem.“ Pastýř poskočil přiblížil pomocí pasu pannu. Panenku podaroval prvním polibkem protkaným proudícími pocity.

Pár pospolu procházel přes pahorky, podél potoků. Panna pocítila pohřbené pocity pomocí pasáčka. Pomáhajíc, pokračovali po pšinkách. Pohromadě pohlédali pobytu. Posléze pobývali pospolu, pravý příběh psali.

Příběh pokračoval. Písmena poslední přeci počala přiblížování.

Pláč po pahorkách pomalu plul. Panna,

prohlízejíc pomník pastýře, plačtivě poklekla. Pokaždé přišla. Pokaždé přistoupila. Pokaždé propustila pocity proudící. Panna pamatovala. Pastýře postihnulo prastaré, příšerné prokletí. Předlouho pastýř přetrpěl prokletí, přece prokletí přistihlo pastýře. Přes prokletí panna pastýři potomka porodila. Panna položila potomka pastýři. Pastýř plachý pohled potomkovi podaroval. Pastýř pomalu přestal potomka prohlížet.

Panna prudce pohled poodvrátila. Pastýř pošel.

Příroda potichla. Pomník přikryt přesličkami, postával při pahorku. Pastýřek prudký při plaménku poblíže pomníku posedával. Posmutněle písmo prohlédl. Poodvrátil pohled.

--- Pokračování příště, přátelé! ---



Art: Olexandra Pojda

Sonda na Marsu

Jan Myslil, 8. H

Sonda Perseverance 18. února 2021 přistála úspěšně na Marsu. Vozítko přistálo vedle kráteru Jezero. Kráter Jezero byl podle vědců pravděpodobně naplněn sladkou vodou. Společně s Perseverance na Mars došla malá helikoptéra Ingenuity. Helikoptéra Ingenuity a vozítko Perseverance pátrají po stopách dávného života. Pátrají hlavně po mikrobech a zjišťují, jestli někdy na Marsu byl život. Signál kdy a jak sonda přistála na Mar-

su, putoval k Zemi dlouhých 7 minut. Vozítko váží něco málo přes 1 tunu. Celá mise bude trvat jeden marsovský rok. Jeden marsovský rok jsou přibližně dva roky tady na Zemi. Celou misi řídí společnost NASA v Americe. O dobytí a dokonce zabydlení Marsu se zajímá i Elon Musk. Elon Musk již testuje takzvanou Starship. Mise Starship by měla vypuknout v roce 2023 s posádkou dearMoon. Elon Musk slibuje, že se na Marsu bude žít.

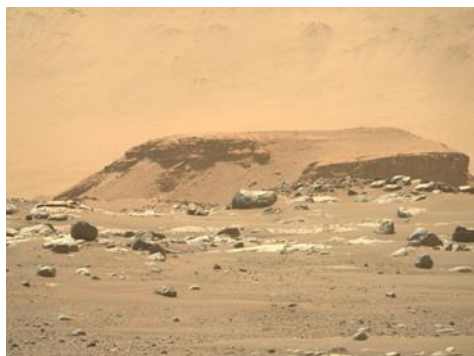


Foto: NASA